

Chương 164: Thám Hiểm Darklands (15) - Chiến Đấu Với Zombie

(Số từ: 3961)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:16 PM 05/04/2023

Nhà ăn ở tầng một của nhà trọ khá rộng rãi. Rất có thể lũ Zombie sẽ chui qua cửa sổ thay vì lối vào.

Chúng tôi sẽ không thể chống đỡ được bầy Zombie đang tràn đến từ mọi hướng nếu cứ ở lì trong đó.

Vì vậy, chúng tôi vào một phòng dành cho khách trên tầng hai và khóa cửa lại sau lưng. Chúng tôi luôn có thể nhảy ra khỏi cửa sổ trong trường hợp khẩn cấp.

***Bang!**

“Chặn cửa!”

Sau khi khóa cửa, Ellen và tôi di chuyển tủ quần áo, giường và tất cả những đồ vật nặng khác mà chúng tôi có thể tìm thấy trước cửa. Tôi không biết chúng tôi có thể cầm cự được bao lâu, nhưng ít nhất nó cũng có thể kéo dài thời gian cho chúng tôi.

***Bang! Bang Bang! Bang!**

Những Zombie xông vào Klitz Point đã đến nhà trọ và đang phá cửa.

“Có phải tất cả các xác chết... đã biến thành Zombie?”

“...Tôi nghĩ vậy,” Ellen lẩm bẩm trong sự hoài nghi. Cùng với Goblin và hài cốt, một trong những đám đông tiêu biểu nhất trong Fantasy là Zombie.

Tôi chưa bao giờ thực sự viết về đám Zombie này, vì vậy thiết lập đó dường như được tạo ra ngẫu nhiên.

Những Zombie dường như không phải là loại di chuyển chậm chạp mà có thể chạy với tốc độ rất cao.

Những Zombie di chuyển chậm chạp đó đã được sử dụng rất nhiều trong tất cả các loại phương tiện truyền thông đến nỗi các loại hình đang chạy dường như trở thành xu hướng gần đây hơn.

Chết tiệt, tại sao nó lại quyết định đi theo xu hướng này ở đây?!

Dù sao đi nữa, chúng tôi đã có thể tìm ra điều gì đã xảy ra với những xác chết—chúng không bị ăn thịt hoặc đơn giản là biến mất; họ chỉ rời đi trên đôi chân của mình.

Tôi không thể sử dụng [Demon Domination] như thế. Sẽ không có gì thay đổi ngay cả khi tôi có thể sử dụng nó. Bởi vì Zombie về cơ bản đã mất hết lý

trí, tôi cũng là một trong những mục tiêu của chúng.

Nước da của Ellen trở nên nhợt nhạt một cách ma quái khi cô nhìn lũ Zombie tràn vào nhà trọ từ cửa sổ của căn phòng.

“Úc...”

Ellen, đầu óc như treo lơ lửng, lấy tay che miệng khi mặt cô ấy trắng bệch. Cô ấy trông như thể đã nhìn thấy thứ gì đó mà cô ấy không nên nhìn thấy.

“...Mẹ kiếp.”

Sau khi nhìn họ một lúc, tâm trí tôi cũng bị ảnh hưởng.

Không chỉ có những xác chết thối rữa cố gắng lên đó; chỉ cần nhìn vào họ thôi, tôi đã cảm thấy đầu óc mình như sắp sụp đổ.

Rốt cuộc, xác sống sẽ không bao giờ là một cảnh tượng đẹp đẽ.

Chưa chết.

Chúng là loại quái vật mà người ta không bao giờ muốn chạm trán, không chỉ vì sự nguy hiểm mà chúng gây ra...

Chúng cũng trông hoàn toàn kinh tởm.

Chúng định phá cửa nhà trọ và xông vào phòng của chúng tôi. Nó sẽ không thể chặn chúng mãi mãi. Chúng tôi phải làm gì đó. Eleris bắt đầu bình tĩnh giải thích điều gì đó cho chúng tôi.

“Zombie chỉ có thể bị giết bằng cách đâm vào đầu chúng. Chúng không chết vì vết thương nào khác. Khả năng thể chất của nó, đặc biệt là sức mạnh, vượt trội hơn nhiều so với khi chúng còn sống. Đừng để chúng tóm lấy mình vì chúng sẽ xé xác chúng ta ra từng mảnh. Chúng ta không thể cho lũ Zombie bất kỳ cơ hội nào để chạm tay vào mình.”

Ellen thậm chí không thể nghi ngờ gì trước lượng thông tin khổng lồ đột ngột tuôn ra. Đó chỉ là nhu cầu thông tin của chúng tôi lớn như thế nào. Chúng tôi đã phải khẩn trương hành động.

Tuy nhiên, vấn đề lớn nhất lại thực sự là một thứ khác...

“Vết cắn của chúng có lây không?”

“...Truyền nhiễm? Đúng vậy, vết cắn của những xác chết đó có độc, vì vậy nếu chúng cắn chúng ta, vết thương sẽ bị nhiễm trùng...”

Nhìn cách Eleris trả lời, cô ấy dường như không hiểu những gì tôi đang cố nói.

Những gì cô ấy đang nói là chỉ một vết cắn của những xác chết thối rữa đó cũng đủ gây tử vong cho chúng tôi.

Nhưng đó đã là đủ thông tin. Có vẻ như chúng tôi cũng không trở thành thầy ma sau khi bị chúng cắn.

-Growaaaah!

-Grừ! Graaah!

-Gruaaaaah!

*Bang! Bang! Crack! Crackkk!

Các Zombie nhanh chóng phá được cửa và bắt đầu tràn vào nhà trọ. Chúng tôi có thể cho rằng chúng biết chúng tôi ở đâu mà không cần nhìn thấy chúng tôi.

Lũ Zombie đang hướng đến phòng của chúng tôi. Ellen nghiêng rằng, vẻ mặt quyết tâm.

“...Cô Relia.”

“Vâng”

“Tôi hy vọng cô sẽ không nói với ai về những gì mình sắp thấy.”

“Hử...?”

*Shiing

Ellen ngay lập tức triệu tập Lament, rõ ràng là vì cô ấy đánh giá rằng đây không phải là lúc để giấu nó đi nữa. Ngay cả khi cô ấy tiêu diệt bọn cướp, cô ấy chưa bao giờ dùng Lament cho đến thời điểm đó. Có vẻ như cô ấy nghĩ rằng sẽ rất khó để vượt qua hoàn cảnh của chúng tôi nếu không có nó.

Thấy vậy, Eleris mở to mắt. Cô đã biết về nó, nhưng đây là lần đầu tiên cô thực sự nhìn thấy nó. Có lẽ cô ấy đã nghe Loyar nói rằng Ellen đang mang theo một thanh kiếm trói buộc linh hồn.

Loyar đã nói rằng thanh kiếm khá khác thường, nhưng cô ấy không biết chính xác thanh kiếm của Ellen là gì.

Tôi cũng chưa nói với họ về danh tính của Ellen. Tuy nhiên, Eleris ngay lập tức nhận ra thanh kiếm mà Ellen triệu hồi là Lament.

“N-Này. Cái này... cái này... tôi không thể tin được...”

Đương nhiên, cô ấy chắc chắn cũng phát hiện ra danh tính thực sự của Ellen. Eleris thoáng sửng sờ trước sự thật vượt xa sự mong đợi của cô.

Cô ấy giật mình bởi sự thật rằng tôi, Hoàng tử cuối cùng của Ma giới, thực sự là bạn của người sở hữu Thánh kiếm Lament.

Ban đầu, Lament là thanh kiếm của Ragan Artorius.

Và vì một số lý do, cô gái đó đã có nó.

Eleris lẽ ra phải nhận ra Ellen thực sự là ai.

“Không có thời gian để bất ngờ đâu.”

*Bang! Bang! Bang!

Zombie bắt đầu đập vào cửa phòng của chúng tôi.

Eleris nhanh chóng bình tĩnh trở lại khi cô nhận ra rằng mình không có thời gian để ngạc nhiên.

Cô ấy phải đưa ra quyết định, vì cô ấy là người duy nhất biết nhiều về Zombie.

“Chỉ cần câu giờ, và nếu tất cả các Zombie đã vào nhà trọ, hãy trốn thoát qua cửa sổ.”

"Và sau đó?"

Tôi không biết gì về Zombie của thế giới này, vì vậy tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc tin rằng phán đoán của Eleris là đúng.

“Vậy thì chúng ta sẽ làm giống như lần trước.”

Eleris gợi ý rằng chúng tôi nên sử dụng chiến lược tương tự như lần trước chúng tôi ở đó.

Đào một cái hố ở lối vào nhà trọ. Nếu chúng tôi rời đi, lũ Zombie cũng sẽ chạy ra khỏi nhà trọ, vì vậy việc đào một cái bẫy trước lối vào sẽ hiệu quả.

“Chúng ta có đủ thời gian cho việc đó không?”

Tuy nhiên, nó sẽ không phải là một cuộc tấn công bất ngờ như trước, vì vậy sẽ không có đủ thời gian để tạo ra một cái hố lớn. Do đó, cô ấy xác định rằng mình phải sử dụng chông câu thần chú [Digging], nhưng cô ấy sẽ không có thời gian cho việc đó.

“Tôi sẽ cộng dồn Ma pháp từ bên cạnh, vì vậy hãy giữ cho đến khi cái hố đủ lớn.”

*Crack! Crackkk!

Cánh cửa phòng dần mở ra.

Eleris sẽ cố gắng niệm phép [Dig] từ cửa sổ của căn phòng ở tầng hai, nhắm vào khu vực phía trước lối vào nhà trọ.

Chúng tôi phải cầm cự cho đến khi cái hố đủ lớn để có thể ném tất cả Zombie vào đó rồi thoát ra ngoài.

Bất kỳ Zombie nào đi qua lối vào sẽ rơi vào cái hố đó.

Ellen gật đầu với vẻ mặt kiên quyết.

"...Được."

Eleris mở cửa sổ và bắt đầu thi triển phép thuật của mình.

*Crack!

"Kuueeee!"

*Xoẹt!

Ellen chém vào đầu con Zombie bằng thanh kiếm của mình khi nó cố chui đầu qua cánh cửa bị nứt. Cô không cắt cổ nó mà chẻ đầu nó. Do sức mạnh của lũ Zombie, chiếc giường và tủ quần áo mà chúng tôi đẩy trước cửa dần dần bị đẩy lùi.

Chúng tôi đang đâm và cắt những Zombie đang cố gắng chui qua khe cửa bị hỏng.

*Xoẹt! Crack! Bang!

"Mẹ kiếp! Urk!"

Tôi cảm thấy như mình sắp mất trí theo một nghĩa khác với lần trước.

Những xác chết cháy rụi, những xác chết không có tứ chi, những xác chết đã phân hủy một nửa

màu xanh đen, và mỗi người trong số họ đều rất có tinh thần.

Có những con giòi đang quần quại trong da thịt của chúng. Tôi cảm thấy thật khủng khiếp khi đâm những xác chết đó trong khi nhìn chúng với đôi mắt mở to. Trước đây tôi không cần phải xem xét các thi thể kỹ lưỡng như vậy.

Tôi phải cắt cổ chúng để giết chúng cho bằng được, nhưng tôi không thể làm thế trong cảnh hỗn loạn. Rốt cuộc thì tôi chỉ chọc kiếm qua cánh cửa bị hỏng mà thôi.

Tôi liên tục đâm vào những xác chết đang cố đẩy mình vào phòng. Tuy nhiên, chúng đã không chết.

"Kuaaaaaaaaaa!"

"Câm miệng!"

*Bang!

Để bảo vệ tâm hồn mong manh của mình, tôi đã hét lên những lời tục tĩu với lũ Zombie. Mắt tôi mở to khi tôi đâm những thứ đó nhiều lần.

Tôi cảm thấy như mình đang bị tra tấn.

Ellen cũng đang giữ Lament, nhưng cô ấy hơi chật vật vì không thể thoát khỏi chúng chỉ bằng cách đâm chúng.

Nhìn thấy tất cả thịt, máu và dầu từ xác chết trên thanh kiếm của cô ấy cũng là một cảnh tượng khủng khiếp.

Tuy nhiên, may mắn thay, máu và dầu đã biến mất như làn khói từ lưỡi kiếm của cô ấy.

Thanh kiếm của cô ấy rõ ràng có chức năng tự duy trì.

Lúc đó tôi đã hiểu tại sao Ellen nói rằng những thanh kiếm có chức năng đó là tốt nhất trong chiến đấu. Thanh kiếm sẽ luôn tự trở lại trạng thái tốt nhất của nó.

Tuy nhiên, đây không phải là lúc để chiêm ngưỡng thanh kiếm của cô ấy.

*Crack! Crackk!

Các Zombie đã dần dần phá được cửa và đẩy lùi chướng ngại vật mà chúng tôi đã tạo ra. Chỉ cần sơ hở một chút, những kẻ đó sẽ tràn vào phòng như nước. Sau đó, bất kể chúng tôi đã làm gì, chúng tôi sẽ bị tấn công bởi những tên khốn đó.

Chúng tôi sẽ không thể ngăn chặn hàng tá Zombie chỉ bằng hai thanh kiếm.

*Creeeeeeaaaak!

Khi chúng đẩy thêm một lần nữa, lũ Zombie đã tăng thêm sức mạnh, và chướng ngại vật của chúng tôi gần như bị đẩy đi ngay lập tức.

“Này! Nó đã sẵn sàng chưa?”

“Vâng, nó đã sẵn sàng! Hãy trốn thoát!”

“Reinhardt!”

Tôi ngay lập tức đi đến cửa sổ và nhảy ra khỏi đó với Eleris bên cạnh.

*Thịch!

Cú ngã không cao lắm, và mặc dù tôi đang cõng Eleris, tác động mà tôi cảm thấy không lớn lắm. Đó hẳn là nhờ vào việc tăng cường cơ thể của tôi. Ellen sau đó cũng ném người qua cửa sổ và tiếp đất khá gắt.

Có một cái hố lớn trước lối vào nhà trọ để lũ Zombie chui vào. Ellen nhìn tôi trong khi thở hổn hển.

"Lần trước cũng vậy thôi. Hãy đối phó với những kẻ cố gắng trốn thoát qua cửa sổ hoặc bất kỳ cách nào khác không phải qua lối vào riêng biệt."

"Được rồi."

Nhiệm vụ của chúng tôi giống hệt như trước đây. Đối thủ của chúng tôi chỉ là Zombie thay vì con người, thế thôi.

Một số Zombie đó có thể đã chết dưới tay chúng tôi. Có một số xác chết dường như đã bị thiêu chết, và một số khác đã bị đâm chết hoặc bị cắt động mạch bởi Ellen và tôi.

Chúng tôi phải giết những kẻ mà chúng tôi đã giết trước đó một lần nữa.

*Grooooooooooaaaar!

Những cây ma tụ tập trên tầng hai tranh nhau ra ngoài, ngã đè lên nhau và quăn lẩy nhau sau khi chúng tôi chạy ra ngoài.

“Chúng ta phải chọt vào đầu chúng hoặc đâm vào trong. Tuy nhiên, đừng lo lắng về điều đó. Rất cuộc chúng ta phải giữ khoảng cách.”

Tuy nhiên, có thêm một khó khăn vào thời điểm đó.

Lũ Zombie sẽ không chết trừ khi chúng bị một vết thương chí mạng ở đầu hoặc đầu của nó bị chọt đứt.

Chúng khá khó giải quyết, nhưng một số thứ cũng trở nên dễ dàng hơn nhờ sự thay đổi.

“Kuwaaaaaaark!”

Những Zombie chạy ra khỏi quán trọ và lần lượt rơi xuống những cái hố mà Eleris đã đào.

Lũ Zombie thậm chí không có một chút trí thông minh nào trong đó.

Đó là lý do tại sao chúng rơi xuống hố như thể bị hút vào đó, không quan tâm đến việc Zombie trước mặt có rơi vào đó hay không. Chúng không còn trí thông minh để hiểu khái niệm về một cái bẫy.

*Bang!

Tuy nhiên, có vẻ như một số tên khốn thiếu kiên nhẫn vẫn cố tiếp cận chúng tôi qua cửa sổ của tầng hai và tầng một.

Thông thường, chúng tôi sẽ không thể tự mình đối phó với một nhóm lớn như vậy, nhưng trong tình huống đó, có thể đánh bại từng tên một.

“Reinhardt, hãy bảo vệ cô Relia.”

"Hiểu rồi."

Ellen giao nhiệm vụ bảo vệ Eleris cho tôi và lao vào cuộc chiến tiêu diệt những Zombie có tinh thần.

Ellen cầm Lament trong một tay và trông giống như một bóng ma giết chết tất cả những Zombie đó.

Lời khuyên chặt đầu của Eleris là chính xác. Đó cũng là một cách khá thuận tiện để giết chúng ngay lập tức.

Tuy nhiên, không cần thiết phải làm thế, vì thanh kiếm cô ấy cầm là Lament.

*Xoẹt!

Lý do cho điều đó là vì thứ vũ khí điên rồ đó có thể được vung theo bất kỳ cách nào mà người ta thích và cuối cùng nó sẽ mổ xẻ một Zombie theo chiều ngang ở thắt lưng hoặc theo đường chéo từ xương đòn bên phải sang bên trái của lưng dưới.

Ellen đã giết tất cả những Zombie cố gắng thoát ra ngoài qua cửa sổ.

“Kuh...Hum!”

*Xoẹt!

Mặc dù vũ khí của tôi cũng khá tốt, nhưng hiệu suất của nó không thể so sánh với Lament.

Do đó, hành động của tôi phải chi tiết hơn một chút.

Kiểu tấn công của lũ Zombie khá đơn giản và chuyển động của chúng dường như không có bất kỳ hình thức chiến lược nào đằng sau chúng.

Chúng sẽ chỉ chạy xung quanh và cố gắng cắn ta.

Tôi thực sự không khó để dự đoán các cuộc tấn công của lũ Zombie và đáp trả chúng.

Tôi cắt đầu một Zombie bằng cách nghiêng thanh kiếm của mình đúng cách. Với hơn một nửa cổ bị cắt xuyên qua, con Zombie chỉ biết ngã xuống sàn, rên rỉ.

Nếu bạn chỉ đơn giản là đập kiếm vào cổ nó, nó sẽ không bị cắt đứt.

Thay vì đánh trực diện, người ta hơi nghiêng lưỡi kiếm như thể sắp lật miếng thịt. Bạn không thể chỉ dùng lực chém vào nó mà giống như thể bạn đang cố tóm lấy cổ nó. Bạn phải tính toán cẩn thận góc mà cổ có thể kéo lưỡi kiếm một cách lý tưởng và dùng cựa hơi để cắt đầu

Khi bạn cảm thấy cảm giác va vào xương, bạn càng phải dùng nhiều lực hơn, như thể bạn muốn phá hủy chúng hoàn toàn.

Bởi vì mũi kiếm sẽ không có nhiều lực đằng sau nó, người ta phải sử dụng phần thấp hơn một chút so với giữa lưỡi kiếm.

Bạn phải điều chỉnh nó để nó có thể tiếp xúc đúng cách với cổ.

Tôi đã biết một điều mà tôi không bao giờ muốn biết.

Thay vì chỉ biết, nó đã khắc sâu vào tâm trí tôi khi tôi đang hạ gục lũ Zombie đang lao vào mình.

Làm thế nào để cắt xẻo những tên khốn thậm chí còn không chết sau khi chúng bị đâm.

Tôi không muốn biết những điều đó, nhưng tôi buộc phải học nó.

*Pak!

“Ke... Keeeergh...”

“Hừm!”

*Xuyt!

Tôi đâm thanh kiếm của mình vào cổ một trong những Zombie đang lao vào tôi một lần nữa. Lần đó tôi không chỉ cắt nó đi. Tôi thực sự đã vụn thanh kiếm của mình khi nó bị mắc kẹt trong đó và phá hủy các đốt sống cổ của nó. Sau đó, tôi đá con Zombie đã ngã ra xa.

Ellen đã bảo tôi bảo vệ Eleris, nhưng chúng thậm chí không thể được gọi là đối thủ với cô ấy.

*Bang!

Chỉ cần nghe thấy âm thanh đập vỡ đó, tôi biết rằng một trong những Zombie lao về phía chúng tôi đã bị phá hủy đầu trước khi ngã ngựa.

Chiến công này đã không được thực hiện thông qua phép thuật.

*Vút, vút, vút, vút!

Tôi có thể thấy Eleris đang dùng một sợi dây nào đó, và khi cô ấy thả tay ra, tôi nghe thấy một âm thanh đập mạnh đầy đe dọa.

Cô ấy đang sử dụng một sợi dây.

*Vù!

Một con Zombie đang chạy phía xa bị đập một phát vào đầu khiến nó vỡ vụn, đồng nghĩa với việc nó chết.

Eleris bắt đầu đặt hết viên đạn này đến viên đạn khác vào nó và bắt đầu vung nó xung quanh, cẩn thận tìm kiếm mục tiêu tiếp theo của mình.

Cô ấy thực sự đã sử dụng một sợi dây trong tình huống đó.

Tôi sẽ gọi nó là vô lý.

Tuy nhiên, Eleris tinh nghịch xoay quanh sợi dây dường như đã hỗ trợ tâm trí đang suy sụp của tôi trong tình huống khủng khiếp này.

Rốt cuộc thì cô ấy không cần phải sử dụng một số phép thuật mạnh mẽ cho những kẻ yếu đuối đó.

Tôi có thể cảm thấy Eleris giết chúng dễ dàng như thế nào.

*Bang!

Eleris lần lượt đập đầu từng con zombie trong khi tôi run rẩy và cố gắng chặt đầu chúng.

Cô ấy có một độ chính xác đáng kinh ngạc cho những cú đánh của mình.

* * *

“Hức... Hức...”.

“Haa... Nó... Sắp kết thúc rồi...”

Sau khoảng nửa giờ chiến đấu, các Zombie gần như đã bị loại bỏ hoàn toàn.

Ngoài khoảng hai mươi tên cướp, tất cả những người ban đầu cư trú tại Point đều đã biến thành Zombie, vì vậy số lượng của chúng rất lớn.

Có những Zombie rơi xuống hố và hơn ba mươi Zombie đã tập trung xung quanh chúng tôi và cuối cùng được trả lại thành những xác chết bình thường.

Mùi và cảnh tượng tàn khốc giống như địa ngục khiến tôi cảm thấy chóng mặt. Ellen, người đã giết nhiều Zombie nhất trong số chúng tôi, đã quay lại sau khi gửi Lament về.

Đó không phải là kết thúc.

“Hãy đốt cháy tất cả bọn chúng.”

“...Được rồi.”

Mặc dù tôi không nghĩ rằng những xác chết sẽ sống lại, nhưng chúng tôi quyết định đốt tất cả chúng, ngay cả khi chúng đã trút hơi thở cuối cùng, để ngăn chặn điều kỳ lạ hơn nữa xảy ra.

*Kwaaaaaaak!

*Grrrrrr! Phùng!

Tiếng gầm gừ điên cuồng của lũ thây ma vang lên từ trong hố.

“Nó có thể bắt đầu cử động trở lại. Hãy cẩn thận khi chúng ta mang nó.”

Sau khi nghe những lời của Eleris, Ellen và tôi đã rất cẩn thận khi chúng tôi bắt đầu thu thập các xác chết và đặt chúng vào một chỗ.

Sau khi chúng tôi xử lý lũ Zombie, cơ thể của chúng đã bị tổn hại nghiêm trọng. Chạm vào thịt thối của Zombie cảm thấy kinh khủng. Cho dù tôi đã giết bao nhiêu Zombie, tôi sẽ không bao giờ quen với điều đó.

Khi tôi chiến đấu với chúng, tôi phải nhìn thẳng vào chúng và giết chúng, nhưng sau khi mọi chuyện kết thúc, tôi thậm chí không thể nhìn vào mặt chúng nữa.

Chẳng lẽ cái chết luôn ghê tởm như vậy sao?

Chỉ mất vài ngày để một con người hoàn toàn mất đi hình dạng ban đầu.

Con người cảm thấy cực kỳ ghê tởm đối với một thứ chỉ có nét tương đồng thô thiển với con người. Đó là bản chất của thung lũng kỳ lạ.

Những Zombie đó là những ví dụ đáng sợ về những sinh vật thuộc về thung lũng kỳ lạ đó. Sự khó chịu mà chúng tạo ra thậm chí còn lớn hơn bởi vì Zombie thực sự từng là con người.

Khi tôi mang xác và đầu của chúng riêng biệt, tôi không thể nghĩ về bất cứ điều gì khác.

Mặc dù những Zombie đã tấn công tôi trước, nhưng tôi cảm thấy mình giống như một kẻ đang cố gắng tiêu hủy bằng chứng sau khi hoàn toàn cắt xẻo và giết chết một ai đó.

Chúng tôi thu thập tất cả các Zombie ngoại trừ những con bị mắc kẹt trong hố và đổ các chất dễ cháy mà Eleris đã mang lên chúng trước khi đốt cháy mọi thứ.

*Phùng!

Sau đó, chúng tôi đổ chất cháy, dầu vào hố trước khi châm lửa đốt.

*Kieeeeeeeeeeee!

Cùng với những tiếng hét khủng khiếp, hai ngọn lửa bốc lên từ Klitz Point.

Chúng tôi mỗi người ngồi yên, thần thờ nhìn hai cây cột rực lửa.

Tại sao những xác chết nằm rải rác quanh Klitz Point lại biến thành Zombie?

Có phải điều gì đó tương tự cũng xảy ra ở Als Point không?

Vậy điều đó có nghĩa là ba Point ở tiền tuyến cũng bị ảnh hưởng tương tự sao?

*Dựa vào

Ellen, người bên cạnh tôi, tựa đầu vào vai tôi.

Có quá nhiều câu hỏi chưa được trả lời.

Tuy nhiên, chúng tôi đã quá mệt mỏi để chia sẻ suy nghĩ của mình.

"Ngủ đây."

"...Vâng."

Dựa vào vai tôi, Ellen nhắm mắt lại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading